

Legal Alert

Sankcje finansowe w dyrektywie MIFiD 2

Lipiec 2017

Przedsiębiorcy reprezentujący branżę finansową dużym nakładem sił i środków wdrażają rozwiązania przewidziane w dyrektywie MIFiD 2. To skomplikowane i wielowątkowe przedsięwzięcie, ponieważ dyrektywa jest źródłem licznych obowiązków, które można określić jako nowe. Termin implementacji MIFiD 2 zbliża się, jednak wiedza na temat sankcji przewidzianych przez tę dyrektywę nie jest zbyt powszechna.

Mechanizm wymierzania sankcji

Zdecydowana większość nowych obowiązków przewidzianych przez MIFiD 2 została obwarowana sankcjami. Pod tym względem dyrektywa nie oszczędza adresatów jej unormowań, czyli m.in. firm inwestycyjnych, banków, funduszy inwestycyjnych, zarządzających funduszami, operatorów systemów obrotu oraz liczne grono przedsiębiorców.

Dyrektywa MIFiD 2 nie jest stosowana bezpośrednio, ale przewiduje wskazówki dla państw członkowskich. Honoruje przy tym rozwiązania obowiązujące w poszczególnych porządkach prawnych, ponieważ pozostaje zasadniczo bez uszczerbku dla przepisów prawa państw członkowskich.

Państwa członkowskie powinny jednak – jak przyjęto – zostać zobowiązane do określenia kar i innych środków względem osób odpowiedzialnych za naruszenia, które są **skuteczne, proporcjonalne i odstraszające**. Kary administracyjne i inne środki określone przez państwa członkowskie powinny spełniać pewne konieczne wymogi dotyczące adresatów, kryteriów, które należy uwzględnić przy ich nakładaniu, publikacji, podstawowych uprawnień do nakładania kar oraz ich wysokości.

W szczególności właściwym organom należy przyznać uprawnienia do nakładania kar pieniężnych, które mają być **odpowiednio wysokie**, aby zniwelować ewentualne oczekiwane korzyści oraz mają pełnić **funkcję odstraszającą** nawet dla dużych instytucji i ich kierownictwa.

Mechanizmy te powinny funkcjonować bez uszczerbku dla stosownych środków ochronnych przysługujących oskarżonym. Dyrektywa MIFiD 2 dostrzega potrzebę obowiązywania odpowiednich procedur zapewniających właściwą ochronę osoby oskarżonej, w szczególności w odniesieniu do prawa do ochrony danych osobowych oraz procedur zapewniających prawo do obrony.

Kto odpowiada?

Generalnie rzecz ujmując, sankcje mogą zostać wymierzone względem osób prawnych (podmiotów nadzorowanych) oraz osób fizycznych (m.in. członków organów oraz menadżerów najwyższego szczebla), a także – ogólnie – wobec każdej osoby, która na mocy prawa krajowego jest odpowiedzialna za naruszenie powinności wynikających z implementacji dyrektywy MIFiD 2 lub stosowanych bezpośrednio przepisów rozporządzenia MIFiR.

Za co kara?

Skonstruowanie syntetycznego katalogu sankcji przewidywanych przez dyrektywę MIFiD 2 jest trudne. **Sankcje mają być stosowane w przypadku około 240**

Kontakt

W celu uzyskania dodatkowych informacji prosimy o kontakt:

Dr hab. Konrad Zacharzewski
Of Counsel
T: +48 22 50 50 700
konrad.zacharzewski
@eversheds-sutherland.pl

Zobacz inne Legal Alerts

Systematycznie piszemy o tym, co ważne i aktualne dla biznesu

Czytaj nasze blogi

Kodeks w pracy
EuroZamówienia
IP w sieci
Przepis na energetykę
PrawoMówni
Lepsza taktyka

Zapisz się na nasz newsletter

Otrzymuj cykliczne informacje o ważnych zmianach w prawie oraz organizowanych przez nas szkoleniach i konferencjach.

Śledź nas w social media

LinkedIn
Twitter
Facebook

różnych naruszeń. Lista przewidziana w dyrektywie MIFiD 2 ma przy tym charakter otwarty, na co wskazują słowa „co najmniej” użyte w art. 70 ust. 3.

Wysokość kar pieniężnych

Maksymalna kara administracyjna wymierzona względem osoby prawnej ma wynosić **co najmniej 5 milionów euro albo równowartość tej kwoty w walucie krajowej lub 10% całkowitego rocznego obrotu** danej osoby prawnej, ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego.

W przypadku osoby fizycznej, maksymalna kara administracyjna może sięgnąć wysokości co najmniej **5 milionów euro lub równowartości tej kwoty** w walucie krajowej.

Co ciekawe, maksymalne administracyjne kary pieniężne w przypadku naruszeń, z których wyniknęła korzyść dla osoby ponoszącej odpowiedzialność, **mogą być jeszcze wyższe.** Mogą bowiem sięgać co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy ustalenie kwoty uzyskanych korzyści jest możliwe, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne 5 milionów euro.

Publikowanie decyzji o wymierzeniu kary

Państwa członkowskie mają wprowadzić przepisy nakładające na właściwe organy **obowiązek publikowania każdej decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub innego środka** za naruszenie rozporządzenia MIFiR lub przepisów krajowych przyjętych w wykonaniu dyrektywy MIFiD 2 na swoich oficjalnych stronach internetowych bez zbędnej zwłoki, po poinformowaniu o tej decyzji osoby, na którą nałożono karę.

Skutek hańbiący, sam w sobie wysoce dolegliwy, jest wzmocniony z uwagi na długi okres publicznej dostępności informacji o nałożeniu sankcji. Mianowicie, właściwe organy mają zapewnić, aby wszelkie informacje opublikowane w związku z wymierzeniem kary podmiotowi nadzorowanemu pozostały na ich oficjalnej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat po ich publikacji.

Jednym zdaniem

Oceniając w skrócie reżim kar finansowych w regulacjach dyrektywy MIFiD 2, można przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w porównaniu ze stanem poprzednim mamy do czynienia z **wyraźnym zaostrzeniem kursu.** Taki stan rzeczy stawia liczne wyzwania przed podmiotami nadzorowanymi oraz ich służbami odpowiedzialnymi za *compliance*.